

неодушевени тѣ предмети, е, че тѣ сж приели окончанія та на мъжски тѣ имена, и, понеже сжщо то отъ мъжскій родъ име, споредъ свойство то на языкъ тѣ, иди да се изрича съласно съ числително то *единъ* или указателно то мѣстоимение *този*, та и неодушевени тѣ предмети които нѣматъ по натура собственъ родъ, и тѣ идатъ и се съгласяватъ съ него въ изречение то си, като първи тѣ, то оттамъ е остангло да отдаваме и на тѣхъ родъ. За примѣръ дума та *мъжъ* отъ само-себе си показва че е мъжка пасмина, че е име на такъвзи предметъ, който естествено е мъжскій родъ, и има окончание *ъ*; дума та *ножъ* е предметъ неодушевенъ, не ражданъ, искусвенъ, а пѣкъ и за него казваме че е отъ мъжскій родъ. Защо? Защо то прие сжщо то окончание *ъ*, което имаше и предметъ тѣ *мъжъ*, и още защо то се съгласява да се изрече, като другий тѣ, съ числително то *единъ* или указ. *този*: *единъ мъжъ*, *единъ ножъ* или *този мъжъ*, *този ножъ*.

§ 66. — Разни тѣ окончанія на предмети отъ женскій родъ сж: *а*, *я*, *ь*.

Жена по естество е отъ женскій родъ; *а тиква*, *брадва* сж таквазъ пасмина предмети, въ които не сжществуватъ ни *мъжскій*, ни *женскій* родъ. При всичко туй, тѣ, по свойство то на языкъ тѣ, се брожатъ отъ женскій родъ, защо то приехъ сжщо то окончание *а*, което бѣше и при предметъ тѣ *жена*. Слѣдователно, по това тѣхно подражаніе и дѣто се съгласяватъ въ изречението си съ числително то *една* или указат. мѣстоимение *тази*, като други тѣ, казваме и за тѣхъ че